

Олег Пошедін,
кандидат історичних наук, доцент,
ДУ «Інститут всесвітньої історії
Національної академії наук України»,
м. Київ, Україна
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9253-5285>

ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНІ ПІДХОДИ США ТА КИТАЮ ЩОДО ГЛОБАЛЬНОГО МІЖНАРОДНОГО ПОРЯДКУ

***Анотація.** Метою статті є дослідження політики США і КНР у контексті їх ставлення до міжнародного порядку, який склався після Другої світової війни.*

***Методологія статті.** Використано метод аналізу офіційних документів, виступів представників органів державної влади Сполучених Штатів Америки і Китайської Народної Республіки на предмет визначення їх політики стосовно глобального міжнародного порядку. За допомогою методу порівняння виявляються відмінності обох держав у поглядах на майбутнє глобального міжнародного порядку. Застосування методу синтезу дозволило узагальнити отримані результати і сформувані рекомендації щодо перспективи співпраці України з Китайською Народною Республікою.*

***Наукова новизна статті** полягає у розгляді зовнішньої політики США та Китаю крізь призму їх ставлення до глобального міжнародного порядку.*

***У статті зроблено висновок** про те, що політика США і КНР стосовно глобального міжнародного порядку кардинально відрізняються. Пропонується з обережністю ставитися до пропозицій залучення Китаю до післявоєнної відбудови України. США можуть негативно поставитися до співпраці України з КНР. Така співпраця, з високою вірогідністю, буде використана у політичній боротьбі в США і, як результат, може призвести до зменшення американської фінансової і військової допомоги Україні.*

***Ключові слова:** Китайська Народна Республіка, Сполучені Штати Америки, збройна агресія РФ проти України, глобальний міжнародний порядок.*

***Постановка проблеми.** Структура глобального міжнародного порядку, основою якого є Організація Об'єднаних Націй та міжнародне право, переживає глибоку кризу, багато у чому спричинену нападом Росії на Україну. Те, як дві найпотужніші держави сучасності – Сполучені Штати Америки і Китайська Народна Республіка уявляють міжнародний порядок багато у чому визначатиме майбутнє інститутів глобального управління.*

***Аналіз останніх досліджень і публікацій.** З того часу, як почалося піднесення Китаю, відносини США і КНР перебувають у центрі уваги науковців. Беккенвольд і Тунсіо досліджували геополітичні основи стратегії США в новій біполярній системі США – Китай [6]. Йіше Фан наголошував, що стратегічна конкуренція стає новою нормою відносин США і КНР, яка ще більше посилилася за часів адміністрації Байдена [12]. Політику США щодо Китаю за адміністрації Д. Трампа вивчала Н. Городня [1]. Можливі сценарії співіснування США і КНР у контексті все більшого зростання впливу Китаю на міжнародній арені розглядалися Наною де Граафф і Бастіаном ван Апелдоорном [17]. Зовнішньополітичні стратегії США до Китаю за президентства Б. Обами і Д. Трампа порівнювалися у дослідженні*

І. Дудко та І. Погорелової [2]. У статті Макара Тарана доводилося, що розвиток ініціативи «Один пояс – один шлях» може стати конкуруючою Заходу парадигмою світового розвитку [4]. Незважаючи на внесок цих та багатьох інших дослідників у вивчення політики США і КНР, праці, які б розглядали їх зовнішню політику крізь призму глобального міжнародного порядку, фактично відсутні.

Метою статті є дослідження політики США і КНР у контексті їх ставлення до міжнародного порядку, який склався після Другої світової війни.

Виклад основного матеріалу. Розбіжності у поглядах США і Китайської Народної Республіки на майбутнє глобального міжнародного порядку яскраво демонструє ставлення обох держав до війни РФ проти України. США послідовно підтримують суверенітет і територіальну цілісність України. 12 жовтня 2022 року була представлена нова «Стратегія національної безпеки США», де у черговий раз викладена позиція США щодо війни РФ проти України [19]. У ній наголошується, що протягом останнього десятиліття російський уряд вирішив проводити імперіалістичну зовнішню політику з метою перегляду ключових елементів міжнародного порядку. Кульмінацією цієї політики стало повномасштабне вторгнення в Україну. Але ця атака, підкреслює «Стратегія», не виникла зненацька. Цьому передувало вторгнення РФ в Україну в 2014 році, військова інтервенція в Сирії, її багаторічні спроби дестабілізувати сусідів, а також відверті спроби підірвати внутрішні демократичні процеси в країнах Європи, Центральної Азії та в усьому світі. Стратегія визначає Росію як постійну загрозу міжнародному миру та стабільності. Наголошується, що Росія є порушницею фундаментальних принципів Статуту ООН та заявляється про необхідність притягнення Росії до відповідальності за звірства, які вона вчинила в Україні. У Стратегії зазначено, що США продовжуватимуть підтримувати Україну в її боротьбі за свободу, допомагатимуть Україні економічно відновлюватися та заохочуватимуть її регіональну інтеграцію з Європейським Союзом.

Через два тижні після представлення «Стратегії національної безпеки» Міністерство оборони США оприлюднило Стратегію національної оборони. У документі підкреслюється, що російське вторгнення в Україну чітко свідчить про відродження більш милітаристської Росії, яка прагне переглянути європейську систему безпеки, кинути виклик міжнародному порядку, заснованому на правилах та розширити свій контроль над частинами колишньої радянської імперії [18]. Таким чином, позиція США щодо війни Росії проти України чітко визначена. РФ розпочала не спровоковану війну проти України, порушила основоположні принципи статуту ООН, чим руйнує глобальний міжнародний порядок.

На противагу США Китайська Народна Республіка фактично стала на бік РФ. Китай послідовно, починаючи з 2014 року, утримувався при голосуванні за резолюції ООН, які засуджують російську агресію проти України [5, 22, 23]. У листопаді 2022 року Китай проголосував проти резолюції Генеральної Асамблеї ООН щодо відшкодування Україні збитків, завданих російським вторгненням [14]. І тільки у 2023 році вперше Китай проголосував за резолюцію ООН, у якій було зазначено, що Росія здійснила агресію проти України, а до цього – проти Грузії [15].

Як наголошує журнал «Економіст», Китай використовує війну в Україні, щоб прискорити занепад США, який, на погляд КНР, є неминучим. У КНР є власна мрія про встановлення альтернативи західному, ліберальному міжнародному порядку.

Цей альтернативний порядок не матиме універсальних цінностей чи прав людини, які керівники Китаю і Росії вважають трюком для виправдання підривної діяльності Заходу щодо їхніх режимів. Тому Китай хотів би, щоб вторгнення РФ в Україну показало безсилля Заходу. Якщо санкції проти російської фінансової системи та індустрії високих технологій проваляться, КНР доведеться менше боятися такої зброї. Китайські офіційні особи впевнено заявляли іноземним дипломатам, що єдність Заходу стосовно РФ протримається недовго, оскільки війна затягнеться, а витрати для західних виборців зростатимуть [25].

Як слушно зазначає асоційований науковий співробітник Королівського об'єднаного інституту оборонних досліджень доктор Сарі Архо Хаврен, Китай розглядає загарбницьку війну РФ проти України крізь призму конкуренції з США і просуває нову модель міжнародних відносин, яка передбачає переписування визначення демократії. Новий міжнародний порядок, сформований Комуністичною партією Китаю, насамперед пов'язаний із власним сенсом існування та забезпеченням своєї влади всередині країни. Таким чином, очолюваний Китаєм міжнародний порядок має на меті так структурувати світ, щоб зробити його безпечним для КНР. Китай прагне забезпечити свою легітимність, змінивши основи демократії в міжнародних організаціях та в житті людей, у тому числі за межами Китаю, використовуючи передові технології спостереження та пропаганди, працюючи на платформах, які відкрито надає вільний світ. Китайське керівництво розраховує на те, що поклавши на США відповідальність за війну, воно може вбити клин у трансатлантичний альянс і зобразити європейців простими маріонетками гегемонії США. Партнерство Китаю та Росії відповідає цілям обох країн. Ці цілі не є ідентичними, але в таких сферах, як формування міжнародного порядку та зміна регіональної безпеки у такий спосіб, щоб зробити світ безпечнішим для своїх режимів, вони мають багато спільних інтересів. Ні Китай, ні Росія не вважають нинішній міжнародний порядок легітимним [21].

Китайські державні медіа, а також соціальні мережі, що пов'язані з владою, розповсюджували наративи про «денацифікацію» як привід для вторгнення РФ в Україну. Знайти у Китаї незалежні ЗМІ, які б правдиво розповідали про вторгнення РФ та війну, неможливо. У Китаї російсько-українська війна висвітлюється через призму глобальної конкуренції КНР зі США, зокрема, повторюються тези про те, що це Україна нібито спровокувала Росію, що російське вторгнення стало наслідком руху України в фарватері США, що США є джерелом дестабілізації та конфліктів по всьому світу [3].

Китайські офіційні особи відкрито заявляють про те, що КНР і Росія розвиватимуть нову модель міжнародних відносин, яка характеризується не приєднанням до альянсів, відсутністю конфронтації та спрямованістю проти третіх країн [13]. На фоні російського повномасштабного вторгнення в Україну особливо спірним виглядає положення щодо відсутності конфронтації з іншими державами. Теза про неприєднання до альянсів є відповіддю на Індо-Тихоокеанську стратегію США 2022 року, де мережа альянсів і партнерств у сфері безпеки названа самою потужною асиметричною силою США [16]. Наміри США розвивати оборонне партнерство з Індією, підтримувати сили самооборони Тайваню, об'єднувати індо-тихоокеанських і європейських партнерів США новими способами, в тому числі через партнерство AUKUS не можуть не турбувати КНР. Адже нав'язувати свою волю державам, з якими КНР має суперечки в Індо-Тихоокеанському регіоні,

Китаю буде важче у разі їх підтримки з боку США.

Позиція США стосовно існуючого глобального міжнародного порядку була у черговий раз оприлюднена під час промови Державного секретаря Е. Блінкена в Університеті Джорджа Вашингтона у травні 2022 р. Держсекретар наголосив, що президент РФ В. Путін становить явну та реальну загрозу основам міжнародного порядку. Напавши на Україну, він також атакував принципи суверенітету та територіальної цілісності, закріплені у Статуті ООН. Захист Пекіном війни РФ проти України, спрямованої на знищення суверенітету України та забезпечення сфери впливу в Європі, має стати тривожним сигналом для всіх, хто вважає Індотихоокеанський регіон своєю домівкою, зазначалося у промові. Китай – єдина країна, яка одночасно бажає змінити міжнародний порядок і має для цього економічні, дипломатичні, військові та технологічні потужності, додав Е. Блінкен. Якщо бачення Пекіна буде реалізовано, це відштовхне всіх від універсальних цінностей, які значною мірою підтримували світовий прогрес останні сімдесят п'ять років, наголосив Державний секретар США [7].

Зі свого боку Посольство КНР в США у червні 2022 року опублікувало «Комплексну, систематичну та детальну відповідь на промову Державного секретаря Е. Блінкена щодо політики Китаю». У зазначеній відповіді промова Державного секретаря поділена на 21 пункт, за якими китайське посольство звинувачує США, починаючи від порушення ними міжнародного порядку до здійснення дезінформаційних кампаній. Щодо військової агресії Росії проти України, то китайське посольство фактично повторює тези російської пропаганди. У нападі Росії на Україну звинувачуються США та політика розширення НАТО, засуджується постачання зброї Україні, а війна Росії проти України називається конфліктом і кризою [8].

Китай не тільки своїми практичними діями заперечує міжнародний порядок, сформований після Другої світової війни, але й зазначає про це у своїх стратегічних документах. У 2017 році інформаційне бюро Державної ради Китаю опублікувало білу книгу «Політика Китаю щодо співробітництва в галузі безпеки в Азійсько-Тихоокеанському регіоні» [10]. Територіальні суперечки з сусідами документ трактує на користь КНР і наголошує, що жодні зусилля з інтернаціоналізації та юридичного оформлення проблеми Південно-Китайського моря не допоможуть їх вирішенню, а лише ускладнять та піддаватимуть ризику регіональний мир та стабільність. Ці положення є фактичною відповіддю КНР на арбітражне рішення проти Китайської Народної Республіки, який Республіка Філіппіни порушила відповідно до Конвенції Організації Об'єднаних Націй з морського права 22 січня 2013 р. Арбітраж стосувався ролі історичних прав і джерела морських прав у Південно-Китайському морі, статусу певних морських об'єктів у Південно-Китайському морі та законності дій Китаю у Південно-Китайському морі [24]. Постійна палата третейського суду (Гаага) 12 липня 2016 р. оприлюднила одностороннє рішення спеціально створеного Трибуналу щодо зазначеного арбітражного провадження. Трибунал дійшов висновку, що Китай не мав правових підстав пред'являти історичні вимоги на острови в Південно-Китайському морі та встановив, що Китай порушив суверенні права Філіппін шляхом втручання в рибальство і розвідку нафти, будівництва штучних островів і вилов китайськими рибачами риби у виключній економічній зоні Філіппін [20]. Розуміючи, що таке рішення Трибуналу може дати урядам Брунею, Індонезії,

Малайзії, Тайваню та В'єтнаму більше важелів впливу в їхніх власних морських суперечках з Пекіном, Китай, який з самого початку відмовився від участі в арбітражному розгляді, не визнає це рішення. Як заявив один колишній високопоставлений дипломат Китаю, відповідне рішення Трибуналу – це «не більше ніж макулатура» [11].

Китай не приховує свої агресивні прагнення на міжнародній арені і у білій книзі «Національна оборона Китаю в нову еру» прямо зазначає, що для розв'язання тайванського питання та досягнення повного возз'єднання країни Китай не обіцяє відмовитися від застосування сили та залишає за собою можливість вжити всіх необхідних заходів [9].

Висновки. У статті розглянуто зовнішню політику США та Китаю крізь призму їх ставлення до глобального міжнародного порядку. Погляди США і КНР на майбутнє глобального міжнародного порядку кардинально відрізняються. Сполучені Штати Америки не лише на словах, але й на практиці підтримують фундаментальні принципи Статуту ООН, які визначають правила сучасного міжнародного порядку. Китай же намагається побудувати такий міжнародний порядок, де роль інституцій глобального управління буде послаблена. Цю різницю наочно продемонструвало ставлення США і КНР до війни РФ проти України. Китайська Народна Республіка фактично підтримала Росію у цій війні і розглядає поразку України як поразку колективного Заходу, що повинно допомогти КНР змінити міжнародний порядок за власними правилами. Китай зробив ставку на силу в міжнародних відносинах, про що прямо заявляє у своїх стратегічних документах. Участь Китаю в переговорах у Саудівській Аравії у серпні 2023 року щодо мирного плану України навряд чи можна розглядати як серйозну зміну китайської політики стосовно війни РФ проти України.

Конкуренція між США і Китаєм стає все більш глобальною і буде продовжуватися й у майбутньому. Візит Держсекретаря США до Китаю у червні 2023 року мало що змінив у стосунках між двома державами. Отже, необхідно обережно сприймати пропозиції залучення Китаю до післявоєнної відбудови України. США можуть негативно поставитися до співпраці України з КНР. Така співпраця, з високою вірогідністю, буде використана у політичній боротьбі в США і може спричинити зменшення американської фінансової і військової допомоги Україні.

Список використаних джерел і літератури:

1. Городня Н. Політика США щодо Китаю за адміністрації Д. Трампа / Н. Городня // Американська історія та політика. – 2021. – № 11. – С. 46–57.
2. Дудко І., Погорелова І. Китай у зовнішньополітичних стратегіях США: від Б. Обами до Д. Трампа / І. Дудко, І. Погорелова // Історико-політичні студії. – К., 2017. – № 2 (8). – С. 54–76.
3. Китайськомовні ЗМІ висвітлюють війну в Україні через призму російської пропаганди – експерти [Електронний ресурс] // Укрінформ. – 2022. – 29 серпня. – Режим доступу: <http://surl.li/mycprg>.
4. Таран М. Китайська ініціатива «Один пояс – один шлях» та стратегічні виклики для США / М. Таран // Американська історія та політика. – 2017. – № 4. – С. 139–151. DOI: <http://doi.org/10.17721/2521-1706.2018.04.139-151>.
5. Aggression against Ukraine: resolution A/RES/ES-11/1 / adopted by the General Assembly [Electronic resource] // UN. – 2018, March 18. – Mode to Access: <http://surl.li/mycsj>.
6. Bekkevold J. I., Tunsjø Ø. The geopolitical foundations for U.S. strategy in a new U.S.–China bipolar system / J. I. Bekkevold, Ø. Tunsjø // China International Strategy Review. – 2022. – № 4. – P. 39–54.

- DOI: <https://doi-org.gcmc.idm.oclc.org/10.1007/s42533-022-00109-y>.
7. Blinken Antony J. The Administration's Approach to the People's Republic of China [Electronic Resource] / A. Blinken // U.S. Department of State. – 2022, May 26. – Mode to Access: <https://tinyurl.com/mr3maxkk>.
  8. China's comprehensive, systematic and elaborate response to Secretary Antony Blinken's China policy speech. [Electronic resource] // Embassy of the People's Republic of China in the United States of America. – 2022, June 19. – Mode to Access: <https://tinyurl.com/mff8jpeh>.
  9. China's National Defense in the New Era. White paper [Electronic resource] // The State Council of the People's Republic of China. – 2019, July 24. – Mode to Access: <https://tinyurl.com/ycjtsfff>.
  10. China's Policies on Asia-Pacific Security Cooperation. White Paper [Electronic resource] // The State Council of the People's Republic of China. – 2017, January 11. – Mode to Access: <http://surl.li/nobrlj>.
  11. Ex-Beijing diplomat warns US: Back off in S China Sea [Electronic resource] // Today. – 2016, July 7. – Mode to Access: <https://tinyurl.com/2yxbhy6j>.
  12. Fan J. Managing China–U.S. strategic competition: potential risks and possible approaches / J. Fan // China International Strategy Review. – 2021. – № 3. – P. 234–247.
  13. Foreign Ministry Spokesperson Zhao Lijian's Regular Press Conference. [Electronic resource] // Ministry of Foreign Affairs of the People's Republic of China. – 2022, April 29. – Mode to Access: <https://tinyurl.com/59ccxs5>.
  14. Furtherance of remedy and reparation for aggression against Ukraine: resolution [Electronic resource] / adopted by the General Assembly: resolution A/ES-11/L.6 adopted by the General Assembly // UN. – 2022, November 15. – Mode to Access: <http://surl.li/nobsd>.
  15. General Assembly. A/77/L.65. Cooperation between the United Nations and the Council of Europe [Electronic resource] // UN. – 2023, April 25. – Mode to Access: <http://surl.li/nobss>.
  16. Indo-Pacific Strategy of the United States [Electronic resource] // The White House. – 2022, February 11. – Mode to Access: <http://surl.li/nobtg>.
  17. Naná De Graaff, Bastiaan Van Apeldoorn. Managing China–U.S. strategic competition: potential risks and possible approaches / G. D. Naná, A. V. Bastiaan // International Affairs. – 2018. – 1 (94). – P. 113–131.
  18. National Defense Strategy of The United States of America 2022 [Electronic resource] // U.S. Department of Defense. – 2022, October 27. – Mode to Access: <http://surl.li/nobtg>.
  19. National Security Strategy 2022 [Electronic resource] // The White House. – 2022, October 12. – Mode to Access: <http://surl.li/dptow>.
  20. PCA Press Release: The South China Sea Arbitration (The Republic of Philippines v. The People's Republic of China) [Electronic resource] // Permanent Court of Arbitration. – 2016, July 12. – Mode to Access: <https://tinyurl.com/4n8pm6nr>.
  21. Sari Arho Havrén. China's Position on the Ukraine War Mirrors its Global Pursuits [Electronic Resource] / H. A. Sari // RUSI. – 2022, May 13. – Mode to Access: <https://tinyurl.com/2ffp9u4d>.
  22. Territorial integrity of Ukraine: defending the principles of the Charter of the United Nations: resolution A/RES/ES-11/4 [Electronic resource] / adopted by the General Assembly // UN. – 2022, October 12. – Mode to Access: <http://surl.li/nobxd>.
  23. Territorial integrity of Ukraine: resolution A/RES/68/262 [Electronic resource] / adopted by the General Assembly // UN. – 2014, April 1. – Mode to Access: <http://surl.li/nobxz>.
  24. The South China Sea Arbitration (The Republic of Philippines v. The People's Republic of China) [Electronic resource] // Permanent Court of Arbitration. – 2013, January 22. – Mode to Access: <http://surl.li/nobzl>.
  25. The war in Ukraine will determine how China sees the world [Electronic resource] // The Economist. – 2022, Marh 19. – Mode to Access: <http://surl.li/nocae>.

References:

1. Gorodnia, N. (2021). U.S. Policy toward China under the administration of Donald Trump. *American History and Politics*, 11, 46–57. [In Ukrainian].
2. Dudko, I. & Pogorelova, I. (2017). China in US foreign policy strategies: from Obama to Trump. *Historical and political studies*, 2 (8), 54–76. [In Ukrainian].
3. UKRINFORM. (2022, August 29). *Chinese-language mass media cover the war in Ukraine through the prism of Russian propaganda – experts*. <https://tinyurl.com/338z278f>. [In Ukrainian].

4. Taran, M. (2017). Chinese initiative «One Belt – One Road» and strategic challenges for the United States. *American History and Politics*, 4, 139–151. DOI: <http://doi.org/10.17721/2521-1706.2018.04.139-151>. [In Ukrainian].
5. UN. (2018, March 18). *Aggression against Ukraine: resolution A/RES/ES-11/1 / adopted by the General Assembly*. <http://surl.li/mycsj>. [In English].
6. Bekkevold, J. & Tunsjø, Ø. (2022). The geopolitical foundations for U.S. strategy in a new U.S. – China bipolar system. *China International Strategy Review*, 4, 39–54. DOI: <https://doi-org.gcmc.idm.oclc.org/10.1007/s42533-022-00109-y>. [In English].
7. Blinken, Antony J. (2022, May 26). China’s Position on the Ukraine War Mirrors its Global Pursuits. *U.S. Department of State*. <https://tinyurl.com/mr3maxkk>. [In English].
8. Embassy of the People’s Republic of China in the United States of America. (2022, June 19). *China’s comprehensive, systematic and elaborate response to Secretary Antony Blinken’s China policy speech*. <https://tinyurl.com/mff8jpeh>. [In English].
9. The State Council of the People’s Republic of China. (2019, July 24). *China’s National Defense in the New Era. White paper*. <https://tinyurl.com/ycjtsfff>. [In English].
10. The State Council of the People’s Republic of China. (2017, January 11). *China’s Policies on Asia-Pacific Security Cooperation. White Paper*. <http://surl.li/nobrrj>. [In English].
11. Today. (2016, July 7). *Ex-Beijing diplomat warns US: Back off in S China Sea*. <https://tinyurl.com/2yxbhy6j>. [In English].
12. Fan, J. (2021). Managing China–U.S. strategic competition: potential risks and possible approaches. *China International Strategy Review*, 3, 234–247. DOI: <https://doi-org.gcmc.idm.oclc.org/10.1007/s42533-021-00091-x>. [In English].
13. Ministry of Foreign Affairs of the People’s Republic of China. (2022, April 29). *Foreign Ministry Spokesperson Zhao Lijian’s Regular Press Conference*. <https://tinyurl.com/59ccxs5>. [In English].
14. *Furtherance of remedy and reparation for aggression against Ukraine: resolution / adopted by the General Assembly: resolution A/ES-11/L.6 adopted by the General Assembly*. (2022, November 15). UN. <http://surl.li/nobsd>. [In English].
15. *A/77/L.65. Cooperation between the United Nations and the Council of Europe*. (2023, November 15). General Assembly. UN. <http://surl.li/nobss>. [In English].
16. The White House. (2022, February 11). *Indo-Pacific Strategy of the United States*. <http://surl.li/nobtg>. [In English].
17. Naná De Graaff, Bastiaan Van Apeldoorn. (2018). US–China relations and the liberal world order: contending elites, colliding visions? *International Affairs*, 1 (94), 113–131. DOI: <https://doi-org.gcmc.idm.oclc.org/10.1093/ia/iix232>. [In English].
18. U.S. Department of Defense. (2022, October 27). *National Defense Strategy of The United States of America 2022*. <http://surl.li/nobtg>. [In English].
19. The White House. (2022, October 12). *National Security Strategy 2022*. <http://surl.li/dptow>. [In English].
20. *PCA Press Release: The South China Sea Arbitration*. (2016, July 12). Permanent Court of Arbitration. <https://tinyurl.com/4n8pm6nr>. [In English].
21. Sari, Arho Havrén. (2022, May 13). *China’s Position on the Ukraine War Mirrors its Global Pursuits*. RUSI. <https://tinyurl.com/2ffp9u4d>. [In English].
22. *Territorial integrity of Ukraine: defending the principles of the Charter of the United Nations: resolution A/RES/ES-11/4 / adopted by the General Assembly*. (2022, October 12). UN. <http://surl.li/nobxd>. [In English].
23. *Territorial integrity of Ukraine: resolution A/RES/68/262 / adopted by the General Assembly*. (2014, April 1). UN. <http://surl.li/nobxz>. [In English].
24. *The South China Sea Arbitration*. (2013, January 22). Permanent Court of Arbitration. <http://surl.li/nobzl>. [In English].
25. The Economist. (2022, Marh 19). *The war in Ukraine will determine how China sees the world*. <http://surl.li/nocae>. [In English].

Oleh Poshedin, Ph. D. (History), Leading researcher, The State Institution «Institute of World History of the National Academy of Sciences of Ukraine», Kyiv, Ukraine

FOREIGN POLICY APPROACHES OF THE USA AND CHINA REGARDING THE GLOBAL INTERNATIONAL ORDER

***Abstract.** The article deals with the policy of the United States and the People's Republic of China in the context of their attitude to the Global International Order, which developed after the Second World War.*

Methodology of the article. The method of analysis of official documents, speeches of representatives of state authorities of the United States of America and the People's Republic of China was used to determine their policy regarding the Global International Order. The comparison method reveals the differences between the two states in their views on the future of the Global International Order. Applying the synthesis method made it possible to generalize the obtained results and formulate recommendations regarding the prospects of Ukraine's cooperation with the People's Republic of China.

The scientific novelty consists of considering the foreign policy of the United States and China through the lens of their attitude to the global international order.

Conclusions. The views of the United States and the People's Republic of China on the future of the Global International Order are fundamentally different. The United States of America, not only in words but also in practice, supports the fundamental principles of the UN Charter, which define the rules of the modern international order. China is trying to build such an international order where the role of global governance institutions will be weakened. This difference was demonstrated by the attitude of the USA and the People's Republic of China to Russia's war against Ukraine. In this context, one should not hope that the PRC will influence Russia in ending the war and supporting the territorial integrity of Ukraine. It is necessary to be cautious about proposals to involve China in the post-war reconstruction of Ukraine. The USA may negatively view Ukraine's cooperation with the People's Republic of China. Such cooperation, with a high probability, will be used in the political struggle in the USA and may cause a decrease in American financial and military aid to Ukraine.

***Key words:** People's Republic of China, United States of America, the Armed Aggression of the Russian Federation Against Ukraine, Global International Order.*

Надійшла до редколегії: 18.07.2023